

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžsk/35/2017
Identifikačné číslo spisu: 1017200043
Dátum vydania rozhodnutia: 26.02.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Igor Belko
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1017200043.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný v právnej veci žalobcu: Q. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XX, XXX XX O., proti žalovanému: Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s., so sídlom Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava, IČO: 35 937 874, o správnej žalobe v sociálnych veciach, o kasačnej sťažnosti proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 29. marca 2017 č. k. 2S/7/2017-103, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a.

Účastníkom právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Konanie na správnom súde

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj ako „správny súd“) napadnutým uznesením zo dňa 29. marca 2017 č. k. 2S/7/2017-103 žalobu podľa § 98 ods. 1 písm. d) zák. č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „S.s.p.“) odmietol ako oneskorene podanú. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov konania nemá právo na ich náhradu.

2. Správny súd z administratívneho spisu žalovaného č. 10/1/2004-SZČO zistil, že napadnuté rozhodnutie žalovaného č. 2004/3447/591/OP-67 zo dňa 26.11.2004 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) bolo žalobcovi doručené do vlastných rúk dňa 10.12.2004 prostredníctvom pošty Bratislava 26. V tomto rozhodnutí bol žalobca riadne a zákonným spôsobom (§ 47 ods. 4 zák. č. 71/1967 Zb. správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov, ďalej len ako „Správny poriadok“) poučený o možnosti preskúmania jeho zákonnosti v súdnom konaní podľa § 244 a nasl. zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“). Správny poriadok v § 47 ods. 4 v tom čase neukladal a ani v súčasnosti neukladá odvolaciemu orgánu povinnosť poučiť

účastníka administratívneho konania o lehote a mieste podania žaloby o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia; jeho poučovacia povinnosť je limitovaná len na údaj, či rozhodnutie je alebo nie je preskúmateľné súdom. Z uvedených dôvodov bol žalobca v napadnutom rozhodnutí poučený správne a v zákonných medziach, čo nevedie k porušeniu jeho práv.

Správny súd tiež poukázal na zásadu *vigilantibus iura scripta sunt*, podľa ktorej právo je písané pre bdelých, každý sa má starať o svoje práva priznané mu právnym predpisom. Je na účastníkovi konania, aby chránil svoje práva, ktoré mu priznáva právny poriadok Slovenskej republiky, o to viac, ak bol správne o možnostiach ochrany jeho práv poučený zo strany príslušného orgánu. Nedodržanie lehoty na podanie žaloby za splnenia zákonnej poučovacej povinnosti nie je na ťarchu správneho orgánu; následky nedodržania lehoty na podanie žaloby v tejto situácii musí žalobca znášať sám.

3. Správny súd posudzoval včasnosť podania žaloby podľa ustanovení S.s.p. účinných v čase podania žaloby na súd (12.09.2016) a porovnal ich s ustanovením § 250b O.s.p, ktoré bolo účinné v čase nadobudnutia právoplatnosti napadnutého rozhodnutia.

4. Žalobca prevzal napadnuté rozhodnutie žalovaného dňa 10.12.2004, preto posledným dňom dvojmesačnej lehoty na podanie žaloby podľa § 181 ods. 1 S.s.p bol 10.02.2005 (štvrtok, pracovný deň). Rovnaký posledný deň lehoty na podanie žaloby by bol aj za účinnosti ustanovenia § 250b ods. 1 O.s.p. Žaloba žalobcu bola podaná na Okresnom súde Bratislava IV osobne až dňa 12.9.2016, t.j. po márnom uplynutí dvojmesačnej lehoty na podanie žaloby. Lehota na podanie žaloby má prekluzívny charakter a jej zmeškanie nemožno odpustiť. V prípade márneho uplynutia uvedenej lehoty žalobcovi zaniká právo podať žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia na správny súd, čo sa v predmetnej právnej veci aj stalo, a preto bol správny súd nútený žalobu ako oneskorene podanú odmietnuť.

II.

Kasačná sťažnosť/vyjadrenia

A)

5. Proti uzneseniu správneho súdu podal žalobca (ďalej len „sťažovateľ“) v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť, v ktorej uviedol ako dôvod kasačnej sťažnosti, že správny súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods. 1 písm. g/ S.s.p.).

6. Sťažovateľ poukázal na ustanovenia § 31, 123, 129, 135, 139, 181 a 191 S.s.p. a mal za to, že nakoľko doručením žaloby začína konanie, správny súd bol povinný zistiť dôvody neskorého podania žaloby a tieto si overiť. K tomu mu mal poslúžiť sťažovateľom odovzdaný zoznam všetkej korešpondencie týkajúcej sa žaloby, ktorý obsahoval dôležité listiny objasňujúce, prečo došlo k oneskorenému podaniu žaloby. Formálnym prístupom správny súd porušil aj § 5 S.s.p. upravujúci základné princípy konania a čl. 1, čl. 2, čl. 3, čl. 5, čl. 15 a čl. 16 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov. Správny súd odmietnutím žaloby kryl závažné porušenia, ktorých sa dopustil orgán verejnej správy uvedené v § 191 ods. 1 S.s.p.

7. Podľa sťažovateľa orgán verejnej správy konal nezákonne, čo vyplývalo z predloženej korešpondencie týkajúcej sa žaloby:

- pretože od 21.10.2004 už bol vydaný zák. č. 581/2004 Z.z. od zdravotných poisťovních v znení neskorších predpisov (ďalej na účely rozsudku len „zák. č. 581/2004 Z.z.“) účinný od 01.11.2004,
- pretože druhostupňové konečné rozhodnutie už mal vydať Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou a nie žalovaný ako vyplýva z § 84 zák. č. 581/2004 Z.z.
- pretože nebol braný do úvahy fakt, že dlh vôbec nemohol vzniknúť, čo dokazoval i list vystavený krajskou pobočkou žalovaného v Bratislave, datovaný 23.10.2000,
- pretože nebol braný do úvahy list sťažovateľa z 23.01.2004 - zneužitie právomoci verejného činiteľa,
- pretože závery uvedené v konečnom rozhodnutí sú upravené tak, aby bolo zatajené podvodné konanie žalovaného,
- pretože bol porušený Správny poriadok § 3 tým, že sťažovateľovi v konaní orgán verejnej správy zamlčal dvojmesačnú lehotu na podanie žaloby stanovenú O.s.p. a tak mu spôsobil právnu ujmu.

8. Sťažovateľ mal za to, že poučenie napadnutého rozhodnutia smerovalo k tomu, aby sťažovateľ nepodal návrh na obnovu konania podľa § 62 a 63 Správneho poriadku, dostal sa do zjavnej nevýhody a zmeškal tak možnosť i podať včas žalobu podľa O.s.p. do dvoch mesiacov od prevzatia napadnutého rozhodnutia. Žalovaná postupovala nezákonne, keď zatajovala informáciu ako ďalej postupovať. Sťažovateľ namietal znenie poučenia v napadnutom rozhodnutí ako aj neprávny postup správneho súdu, keď sa nezaoberal dôkazmi preukazujúcimi dôvod podania žaloby oneskorene.

9. Sťažovateľ ďalej namietal vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia, ako aj Platobného výmeru č. 1123/2004 z 09.01.2004, ktorým Všeobecná zdravotná poisťovňa, pobočka Bratislava zaviazala sťažovateľa zaplatiť podľa § 10 ods. 1 písm. b) a § 23 ods. 2 zák. č. 273/1994 Z.z. zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov (ďalej len zák. č. 273/1994 Z.z.) dlžné poistné, poplatok z omeškania a trovy konania. Sťažovateľ tvrdil, že bolo listom z 23.10.200 oznámené, že v zmysle § 15 ods. 2 písm. a) zák. č. 273/1994 Z.z. nemá povinnosť odvádzať platby na zdravotné poistenie, a to z dôvodu poberania rodičovského príspevku. Ďalej sťažovateľ uviedol, že žalovaná vedela, že popri poberaní rodičovského príspevku sťažovateľ podnikal. Vzhľadom na to, že z dôvodu nadobudnutia účinnosti nového zákona č. 581/2004 Z.z. mala byť celá vec postúpená Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, čo žalovaná nerešpektovala a vydala napadnuté rozhodnutie nezákonne a dopustila sa tak podvodu, a preto napadnuté rozhodnutie nemohlo nadobudnúť právoplatnosť a vykonateľnosť. Sťažovateľ poukázal aj na začaté exekučné konanie a na vzniknutú nemajetkovú ujmu vo výške 108.000 eur, ktorá mu vznikla za vynaložené fyzické, psychické a duševné úsilie v tejto veci ako aj za stresové napätie a ktorú požadoval už v žalobe.

10. Sťažovateľ záverom zdôraznil, že uznesenie správneho súdu je porušením ústavnoprávnych a medzinárodnoprávne garantovaných základných princípov právneho štátu, vrátane princípov na riadny a spravodlivý proces, čím bol narušený princíp právnej istoty zaisťujúci spravodlivosť. Sťažovateľ navrhol, aby kasačný súd zrušil napadnuté uznesenie správneho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň požiadal o odpustenie trov konania.

B)

11. Na kasačnú sťažnosť reagoval žalovaný vo vyjadrení, v ktorom navrhol kasačnú sťažnosť zamietnuť ako nedôvodnú. Uznesenie správneho súdu, ktorým bola odmietnutá žaloba bolo vydané na základe správneho posúdenia veci. Z kasačnej sťažnosti žalobcu vyplýva, že si je vedomý skutočnosti, že žalobu podal oneskorene a právne posúdenie správneho súdu nebolo teda žalobcom spochybnené. V kasačnej sťažnosti sťažovateľ uvádza dôvody, pre ktoré podľa jeho subjektívneho vyjadrenia došlo z jeho strany k zmeškaniu lehoty na podanie žaloby, ktoré sú však irelevantné, nakoľko zmeškanie lehoty na podanie kasačnej sťažnosti nemožno odpustiť (§ 181 ods. 4 S.s.p., § 250b ods. 1 O.s.p.).

Žalovaný zdôraznil, že napadnuté rozhodnutie bolo dňa 10.12.2004 prevzaté osobne sťažovateľom, čo sám žalobca v dodatku žaloby z 09.02.2017 potvrdil.

12. Pokiaľ žalobca namietal, že vydaním napadnutého rozhodnutia žalovaný porušil § 84 zák. č. 581/2004 Z.z., s tým žalovaná nesúhlasí. Žalovaná bola povinná postúpiť Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou podľa § 84 zák. č. 581/2004 Z.z. len tie konania, ktoré neboli právoplatne skončené do 30.06.2005, pričom administratívne konanie vedené proti sťažovateľovi právoplatne skončené dňom doručenia napadnutého rozhodnutia, teda pred 30.06.2005 a nemalo byť postúpené. Napadnuté rozhodnutie vydal žalovaný ako príslušný odvolací orgán a jeho doručením začala sťažovateľovi plynúť lehota na podanie žaloby. Zo strany správneho súdu nedošlo k nesprávnemu právnenému posúdeniu veci ohľadom začatia plynutia lehoty na podanie žaloby.

13. Žalovaný ďalej uviedol, že z ustanovenia § 47 ods. 4 Správneho poriadku vyplýva, že poučenie má obsahovať údaj o tom, či je rozhodnutie preskúmateľné súdom, neustanovuje však poučovaciu povinnosť o lehote a podmienkach podania správnej žaloby. Tvrdenie sťažovateľa, že nebol poučený do kedy je potrebné podať správnu žalobu v tomto prípade možno považovať za účelové, a to aj vzhľadom

na to, že napadnuté rozhodnutie sťažovateľ prevzal 10.12.2004 a napriek tomu sťažovateľ podal správnu žalobu až po viac ako 11 rokoch.

Správna žaloba bola podaná na Okresný súd Bratislava IV dňa 12.09.2016, teda po uplynutí zákonnej dvojmesačnej lehoty. Žalovaný zdôraznil, že podmienkou meritorneho prejednávania žaloby je skutočnosť, že táto je podaná v lehote dvoch mesiacov od doručenia/oznámenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, v danom prípade napadnutého rozhodnutia.

14. V intenciách ustanovenia § 3 ods. 2 Správneho poriadku (na ktorý sa odvoláva žalobca) a v súlade s § 47 ods. 4 Správneho poriadku bola sťažovateľovi poskytnutá informácia, že napadnuté rozhodnutie je konečné a nie je proti nemu prípustné odvolanie, ale že je preskúmateľné súdom, čo však neznamená, že správne orgány majú poskytovať účastníkom právne poradenstvo. Pokiaľ mal sťažovateľ za to, že napadnuté rozhodnutie je nezákonné, mohol sa obrátiť priamo na súd, aby ten preskúmal zákonnosť rozhodnutia, tak ako bol o tejto možnosti poučený v napadnutom rozhodnutí, čo však neurobil 11 rokov. Neznalosť procesného predpisu nemožno akceptovať ako racionálne vysvetlenie toho, prečo tak sťažovateľ neurobil. Žaloba bola podaná podľa žalovaného bez akýchkoľvek pochybností oneskorene, na základe čoho postupoval správny súd v súlade so zákonom, keď žalobu odmietol.

C)

15. Sťažovateľ na vyjadrenie žalovaného reagoval podaním, v ktorom zopakoval niektoré predchádzajúce tvrdenia týkajúce sa najmä nesprávneho právneho zhodnotenia danej veci, nesprávneho poučenia v napadnutom rozhodnutí, či nezákonnosti a neplatnosti napadnutého rozhodnutia.

III.

Právne názory kasačného súdu

16. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj len „Najvyšší súd“) konajúci ako súd kasačný (§ 11 písm. g/ S.s.p. a 438 ods. 2 S.s.p.) preskúmal napadnuté uznesenie správneho súdu, spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

Podľa § 98 ods. 1 písm. d) S.s.p. správny súd uznesením odmietne žalobu, ak bola podaná oneskorene.

Podľa § 181 ods. 1 S.s.p. fyzická osoba alebo právnická osoba musí správnu žalobu podať v lehote dvoch mesiacov od oznámenia rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy, proti ktorému smeruje, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 181 ods. 4 S.s.p. zmeškanie lehoty podľa odsekov 1 až 3 nemožno odpustiť.

Podľa § 250b ods. 1 O.s.p. žaloba sa musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zameškanie lehoty nemožno odpustiť.

17. V predmetnej veci je potrebné predostrieť, že predmetom kasačnej sťažnosti bolo uznesenie správneho súdu, ktorým bola žaloba odmietnutá. Správny súd sa v prvom rade zaoberal včasnosťou podania žaloby na preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovanej, čo považuje aj kasačný súd z hľadiska možnosti meritorneho prejednávania žaloby za kľúčové.

18. Kasačný súd musí konštatovať, že sťažovateľ svoju kasačnú sťažnosť oprel o dôvody týkajúce sa nesprávneho právneho posúdenia veci správnym súdom, keď nevyhodnotil postup žalovaného pri vydávaní napadnutého rozhodnutia ako nezákonný. Sťažovateľ okrem námietok týkajúcej sa vecnej nesprávnosti napadnutého rozhodnutia namietal aj nesprávne poučenie v napadnutom rozhodnutí a poukazoval na neprávny postup správneho súdu, keď sa nezaoberal dôkazmi preukazujúcimi dôvod podania žaloby oneskorene. Tieto námietky vyhodnotil kasačný súd ako irelevantné, a to z nasledovných dôvodov.

19. Z obsahu spisu správneho súdu, ktorého súčasťou je aj administratívny spis žalovanej, kasačný súd zistil, že napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené do vlastných rúk dňa 10.12.2004. V napadnutom rozhodnutí bol sťažovateľ poučený, že rozhodnutie je konečné a nemožno sa proti nemu odvolať. Zároveň bol poučený o možnosti preskúmania jeho zákonnosti v súdnom konaní.

Sťažovateľ podal správnu žalobu voči napadnutému rozhodnutiu osobne dňa 12.09.2016 na Okresnom

súde Bratislava IV, ktorý vec postúpil Krajskému súdu v Bratislave ako správne mu súdu.

20. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti ako jeden z dôvodov zrušenia napadnutého rozhodnutia ako aj rozhodnutia správneho súdu uviedol, že ho žalovaný v napadnutom rozhodnutí nesprávne resp. neúplne poučil o možnosti podať žalobu na súd, keď neuviedol lehotu, v ktorej tak má urobiť, čo malo byť dôvodom jej zmeškania. Kasačný súd sa rovnako ako správny súd s týmto tvrdením sťažovateľa nestotožňuje a zastáva názor, že poučenie v napadnutom rozhodnutí bolo riadne a zákonné a splňalo atribúty poučenia v zmysle § 47 ods. 4 Správneho poriadku.

Podľa § 47 ods. 4 Správneho poriadku v znení relevantnom pre prejednávajúcu vec poučenie o odvolaní (rozklade) obsahuje údaj, či je rozhodnutie konečné alebo či sa možno proti nemu odvolať (podať rozklad), v akej lehote, na ktorý orgán a kde možno odvolanie podať. Poučenie obsahuje aj údaj, či rozhodnutie možno preskúmať súdom.

21. Ako správne zdôraznil správny súd v uznesení, Správny poriadok v § 47 ods. 4 v tom čase neukladal a ani v súčasnosti neukladá odvolaciemu orgánu povinnosť poučiť účastníka administratívneho konania o lehote a mieste podania žaloby o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia; jeho poučovacia povinnosť je limitovaná len na údaj, či rozhodnutie je alebo nie je preskúmateľné súdom. Z uvedených dôvodov bol žalobca v súlade s § 47 ods. 4 Správneho poriadku v napadnutom rozhodnutí poučený správne a v zákonných medziach, čo nevedie k porušeniu jeho práv.

22. Rovnaký právny názor týkajúci sa rozsahu poučenia podľa § 47 ods. 4 Správneho poriadku možno nájsť aj v rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sžo/26/2010 z 09.11.2010, podľa ktorého:

„Správny poriadok ukladá povinnosť správnym orgánom uviesť do poučenia v rozhodnutí len údaj, či je rozhodnutie preskúmateľné súdom, avšak zo žiadneho zákonného ustanovenia nevyplýva povinnosť správneho orgánu poučiť účastníka aj o lehote či orgáne na podanie žaloby či opravného prostriedku.“

23. Kasačný súd zastáva názor, že si sťažovateľ mal chrániť svoje práva, vrátane práva obrátiť sa na správny súd so správnu žalobou, ak sa domnieval, že vydané napadnuté rozhodnutie je nezákonné, pričom bol správne o možnostiach ochrany jeho práv poučený zo strany žalovaného. Skutočnosť, že sťažovateľ zmeškal lehotu na podanie správnej žaloby, ako správne poznamenal správny súd, nemôže byť na ťarchu správneho orgánu, ale znáša ich žalobca sám, a to odmietnutím žaloby ako oneskorene podanej.

24. Kasačný súd ďalej konštatuje, že správny súd posudzoval včasnosť podania žaloby podľa ustanovení Správneho poriadku, účinných v čase podania žaloby na súd (12.09.2016), ktoré zároveň správny súd porovnal s ustanovením § 250b O.s.p., ktoré bolo účinné v čase nadobudnutia právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, čím odstránil pochybnosti o tom, či nedošlo k ukráteniu sťažovateľa na jeho právach zmenou právnych predpisov.

25. Kasačný súd sa plne stotožňuje so záverom správneho súdu o oneskorenom podaní žaloby. Vzhľadom na to, že sťažovateľ preukázateľne prevzal napadnuté rozhodnutie žalovanej dňa 10.12.2004, posledným dňom dvojmesačnej lehoty na podanie žaloby podľa § 181 ods. 1 S.s.p. bol 10.02.2005 (štvrtok, pracovný deň). Rovnaký posledný deň lehoty na podanie žaloby by bol aj za účinnosti ustanovenia § 250b ods. 1 O.s.p. Žaloba sťažovateľa bola podaná na Okresnom súde Bratislava IV osobne až dňa 12.09.2016, t.j. po viac ako 11 rokoch od uplynutia dvojmesačnej lehoty na podanie žaloby.

26. Včasné podanie správnej žaloby (v lehote dvoch mesiacov) je procesnou podmienkou, nedostatok ktorej nie je odstrániteľný. Ako vyplýva z ustanovení § 181 S.s.p. (rovnako aj z § 250b O.s.p.) zmeškanie lehoty nemožno odpustiť. Tento záver je zrejmý aj z rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napríklad rozhodnutí Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžo/8/2012, sp. zn. 4Sžk/21/2017, sp. zn. 9Sžsk/6/2018)

Nepodanie lehoty včas vedie k odmietnutiu žaloby podľa § 98 ods. 1 písm. d) S.s.p., a preto je potrebné venovať dostatočnú pozornosť začiatku plynutia lehôt. V prípade márneho uplynutia lehoty na podanie

správnej žaloby žalobcovi zaniká právo podať túto správnu žalobu, čo sa v predmetnej právnej veci aj stalo. Z hľadiska jej uplynutia, nie je relevantné, či došlo k jej zmeškaniu z dôvodov na strane žalobcu alebo na základe dôvodov nezávislých na jeho vôli. Námietku sťažovateľa, že sa správny súd nezaoberal dôvodmi, pre ktoré došlo k zmeškaniu lehoty, je preto nutné posúdiť ako irelevantnú.

27. Námietky sťažovateľa uplatnené v kasačnej sťažnosti nie sú spôsobilé spochybniť vecnú správnosť a zákonnosť napadnutého uznesenia správneho súdu o odmietnutí žaloby.

Rozhodnutie správneho súdu spĺňa atribúty rozhodnutia zaručujúceho právo na spravodlivý proces a v konaní a pri rozhodovaní správneho súdu nebolo zistené porušenie zákona (§ 440 S.s.p.). Rozhodnutím správneho súdu o odmietnutí žaloby nedošlo ani k porušeniu práva na riadny a spravodlivý proces, ani k porušeniu princípu právnej istoty, ako to tvrdil sťažovateľ. Kasačný súd sa stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi o tom, že žaloba sťažovateľa bola podaná oneskorene.

28. S poukazom na vyslovený záver, kasačný súd nepovažoval pre vec za relevantné ďalšie sťažnostné body sťažovateľa a preto sa nimi v rozhodnutí bližšie nezaoberal.

29. Kasačný súd dospel k záveru, že správny súd postupoval správne, keď žalobu ako podanú oneskorene odmietol, a preto kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú v súlade s ust. § 461 v spojení s § 457 ods. 2 S.s.p zamietol.

Podľa § 461 S.s.p. kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

30. O náhrade trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 S.s.p. a analogicky podľa § 167 ods. 1 S. s. p.) a žalovanej ich nepriznal, lebo to nemožno spravodlivo požadovať (§ 467 ods. 1 S. s. p. a analogicky podľa § 168 S. s. p.).

31. Toto uznesenie kasačného súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch v znení neskorších predpisov, § 147 ods. 2 v spojení s § 139 ods. 4 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustný opravný prostriedok (§ 438 v spojení s § 439 S.s.p.).